

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นสอบสวน¹

เสนอ พรหมอักษร²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นสอบสวน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี หลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองในเรื่องสิทธิของเด็ก โดยอ้างอิงจากแนวคิดกฎหมายธรรมชาติที่เน้นถึงสิทธิตามธรรมชาติที่ถือว่าเป็นสิทธิอันเป็นสากล ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของสิทธิมนุษยชน ดังนั้น กรณีของเด็กจึงต้องได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษจากสังคม อันเป็นที่มาของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child) ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมลงนามเป็นภาคีในอนุสัญญาดังกล่าว ในทางทฤษฎีกฎหมายบ้านเมืองรัฐจึงต้องบัญญัติกฎหมายในฐานะรัฐชาติ เพื่อให้มีสภาพบังคับในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของการบัญญัติกฎหมาย ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรม

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นพนักงานสอบสวน โดยถือเป็นต้นธารแห่งกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กเป็นพิเศษ ด้วยวุฒิภาวะทางด้านสติปัญญา จิตใจ ประสบการณ์ และความอ่อนเยาว์ จึงทำให้มีความแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป เพราะเมื่อเด็กเข้าสู่กระบวนการกระทำผิดทางอาญา ไม่ว่าในสถานะผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหา สิทธิของเด็กก็จะได้รับความคุ้มครอง โดยให้ใช้วิธีพิเศษสำหรับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นพนักงานสอบสวน ตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งประกอบด้วยคดีความผิด 9 ประเภท และคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก การจัดสถานที่สำหรับสอบปากคำเฉพาะที่ไม่ปะปนกับบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ทีมสหวิชาชีพประกอบด้วยนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ และบุคคลที่เด็กร้องขอให้เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำ รวมถึงการบันทึกภาพและเสียง ตลอดระยะเวลาของการสอบปากคำพยานเด็ก ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้กำหนดอายุเด็กต้องไม่เกิน 18 ปี ในวันที่ทำการสอบปากคำ

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นสอบสวน ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องเพราะการบัญญัติกฎหมายที่ยังมีความไม่ชัดเจนเพียงพอ อาจมีปัญหาในการตีความที่ทำให้ส่งผลต่อการสอบปากคำพยานเด็กในหลายประเด็น ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาที่หนึ่ง คือ ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดประเภทคดีที่ต้องจัดให้มีสหวิชาชีพเข้าร่วม ซึ่งจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ ที่กำหนดคดีความผิดไว้ 9

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นสอบสวน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.มัลลิกา พินิจจันทร์ และรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ตันศิริ

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประเภท ได้แก่ คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายอันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการ
 ชุลมุนต่อสู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ตามประมวลกฎหมาย
 อาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วย
 มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดว่าด้วยสถานบริการ คดีความผิดที่กล่าว
 มานี้อยู่ในบังคับของกฎหมายที่จะต้องใช้วิธีพิเศษในการสอบปากคำพยานเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ซึ่งก็
 นับว่ามีจำนวนมากหลากหลายประเภทความผิด แต่ยังประกอบด้วยความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่ง
 ผู้เสียหายหรือพยานเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีร้องขอ จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัตินี้เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายที่จะ
 ให้รัฐเข้ามาคุ้มครองสิทธิของเด็กในทุกกรณีประเภทความผิด แต่ในทางปฏิบัติมีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนของ
 บุคลากรด้านสหวิชาชีพ ซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ตามข้อมูลของศูนย์สารสนเทศ กอง
 แผนงาน กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ในปัจจุบันพบว่า จำนวนนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์
 มีสัดส่วนต่อประชากรน้อย ไม่เพียงพอต่อการเข้าร่วมสอบปากคำพยานเด็ก ซึ่งนักจิตวิทยาและนักสังคม
 สงเคราะห์ยังมีการงานประจำด้านอื่นที่ต้องดำเนินการตามหน้าที่

คดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก แต่มิได้ระบุระยะเวลาของโทษจำคุก จึงเกิดปัญหาในการ
 ปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน เพราะเมื่อพยานเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปีร้องขอให้ใช้วิธีสอบปากคำด้วยวิธี
 พิเศษ ก็ต้องมีนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ และบุคคลที่เด็กร้องขอ เข้าร่วมรับฟัง
 การสอบปากคำด้วย พนักงานสอบสวนก็ไม่อาจปฏิเสธคำขอของพยานเด็กได้ เนื่องจากกฎหมายมิได้ระบุให้
 ชัดแจ้งในเรื่องระยะเวลาจำคุก กรณีที่เด็กกระทำความผิด พนักงานสอบสวนที่ต้องทำการสอบสวนให้แล้ว
 เสร็จภายใน 24 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยต้องนำ
 ตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการจับกุม จึงมีอำนาจควบคุมตัวเพียง 24 ชั่วโมง ตามที่บัญญัติไว้ใน
 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 72
 ดังนั้น การนัดหมายให้เกิดความพร้อมเพรียงของนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ
 รวมทั้งบุคคลที่เด็กร้องขอ จึงอาจต้องเลื่อนการสอบปากคำออกไป เป็นผลให้เกิดความล่าช้าในการ
 ดำเนินคดีต่อไป

ประเด็นปัญหาที่สองเป็นปัญหาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการสอบปากคำ ซึ่ง
 บทบาทหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการสอบปากคำพยานเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี เมื่อต้องเข้าสู่
 กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามที่ให้อำนาจในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ
 คือ การพิจารณาว่าคดีความผิดเข้าหลักเกณฑ์ในฐานความผิดที่กำหนดไว้ การจัดสถานที่สอบปากคำเป็น
 สัดส่วนไม่ปะปนพลุกพล่าน การติดต่อนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ การติดต่อนักพนักงานอัยการ หรือ
 บุคคลที่เด็กร้องขอ การจัดให้มีการบันทึกการสอบปากคำด้วยระบบวิดีโอ ทั้งภาพและเสียง เมื่อได้
 ดำเนินการครบในทุกขั้นตอนนี้แล้ว จึงสามารถรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ พร้อมสำนวนการสอบสวน
 และความเห็นว่าควรฟ้องหรือไม่ ส่งพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไป จึงจะถือว่าพนักงานสอบสวนได้
 ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ ศาลจึงสามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐานในชั้นพิจารณาคดีได้

กรณีที่พบปัญญัตติในวรรคสุดท้ายของมาตรา 133 ทวิ คือ เมื่อมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ และบุคคลที่เด็กร้องขอเข้าร่วมในการสอบปากคำได้ ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กโดยมีบุคคลใด บุคคลหนึ่ง อยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวน เพื่อให้การสอบสวนดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ของพนักงานสอบสวน เมื่อต้องมีผู้เสียหาย พยาน หรือผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีเข้ามาเกี่ยวข้องในการสอบปากคำ จึงถือว่ามิภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นมากกว่าการสอบปากคำคดีอาญาโดยทั่วไป อาจทำให้พนักงานสอบสวนซึ่งต้องทำการสอบสวนคดีอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบ เมื่อต้องมาทำคดีอาญาเกี่ยวกับเด็ก จึงอาจทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนที่จะต้องส่งอัยการต่อไป

ประเด็นพิจารณาที่สาม คือ ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดตัวบุคคลที่เด็กไว้วางใจให้เข้าร่วมในการสอบปากคำ ซึ่งการกำหนดตัวบุคคลที่เด็กให้ความไว้วางใจให้เข้าร่วมในการสอบปากคำ บทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ มิได้กำหนดว่าเป็นบิดา มารดา ผู้ปกครอง จึงมีลักษณะเปิดกว้าง ดังนั้น บุคคลที่เด็กให้ความไว้วางใจเข้ามาคุ้มครองสิทธิของตน เพื่อความอบอุ่นใจ และมั่นใจต่อการถ่ายทอดข้อเท็จจริงให้แก่พนักงานสอบสวน จึงควรบัญญัติให้ชัดเจน หรือกรณีบุคคลที่กฎหมายระบุเสียชีวิตหรือไม่อาจมาร่วมรับฟังการสอบปากคำได้ ก็ควรระบุผู้ที่มีความสำคัญลำดับรองลงมา เป็นต้น

ประเด็นปัญหาที่สี่ ปัญหาเกี่ยวกับการรับฟังคำให้การพยานเด็ก ซึ่งการรับฟังคำให้การพยานเด็กที่สามารถรับฟังได้ในชั้นพิจารณาคดี คือ การที่พนักงานสอบสวนต้องดำเนินการสอบปากคำพยานเด็กที่อายุไม่เกิน 18 ปี ให้ถูกต้องครบถ้วนในทุกขั้นตอนของกฎหมาย เพราะบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ มีสภาพบังคับหากไม่ดำเนินการให้ครบถ้วน ถือว่าเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ศาลจะไม่รับฟัง ซึ่งขั้นตอนที่กำหนดไว้ คือ คดีความผิดที่เกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อันมิใช่ความผิดที่เกิดจากการชุลมุนต่อสู้ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ความผิดฐานกรรโชก ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดว่าด้วยสถานบริการ หรือคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีร้องขอ ขั้นตอนต่อมาคือการจัดสถานที่ที่ไม่ปะปนกับผู้อื่น พร้อมอุปกรณ์บันทึกภาพวิดีโอและเสียง ขั้นตอนที่ต้องติดต่อนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ รวมถึงบุคคลที่เด็กร้องขอ และตามวรรคสุดท้ายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ คือ การที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการ เข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ ให้พนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กโดยมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามวรรคหนึ่งอยู่ร่วมด้วยก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่อาจรอนบุคคลอื่นไว้ในสำนวนการสอบสวน จึงจะถือว่าได้กระทำการสอบสวนโดยชอบด้วยกฎหมาย

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วจึงพบว่า ประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณา คือ คดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งมีได้ระยะเวลาของโทษจำคุกกว่าปี และประเด็นปัญหาอีกประการ คือ เหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอให้พร้อมเพรียงกันได้ กรณีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเป็นปัญหาข้อเท็จจริงแค่ไหน เพียงไร จึงจะถือว่าเหตุอันควรไม่ต้องรอให้มาพร้อมกันทุกฝ่าย เพราะเจตนารมณ์ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ ต้องการให้บุคคลที่ระบุให้เข้ามาร่วมรับฟังการสอบปากคำพยานเด็ก โดยพร้อมเพรียงกันก็เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองสิทธิเด็ก โดยถือเป็นหน้าที่ที่ทุกฝ่ายต้องให้ความสำคัญและตระหนักถึงการเข้ามาร่วมกันให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กโดยแท้จริง เหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการเข้าร่วมในการถามปากคำพร้อมกันได้ อาจเกิดจากทางด้านผู้เสียหาย หรือพยานที่เป็นเด็ก เช่น คดีจะหมดอายุความ หรือผู้เสียหาย หรือพยานเด็กมีหลายคน บางคนตกอยู่ในภาวะเจ็บป่วยกะทันหัน เหล่านี้เป็นต้น ส่วนด้านนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการอาจได้รับอุบัติเหตุขณะเดินทาง หรือเจ็บป่วยกะทันหัน เหล่านี้เป็นต้น แต่ข้ออ้างว่า งานล้นมือ หรือบุคลากรด้านนี้ไม่มีเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของพนักงานสอบสวน เพื่อเข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำ ถือว่าเป็นเหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งมีเหตุอันควรหรือไม่

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการสอบปากคำพยานเด็กในชั้นสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ และมาตรา 134/2 ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดประเภทคดีที่ต้องจัดให้มีสหวิชาชีพเข้าร่วมสอบปากคำ

ควรจะนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่ก้าวหน้ามาใช้ในการสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี หรือระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ (Video Conference) ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน โดยสามารถเห็นภาพและได้ยินเสียงของผู้ที่เกี่ยวข้อง กรณีเหตุจำเป็นที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการที่ไม่อาจมายังสถานที่ที่พนักงานสอบสวนจัดไว้ได้ เนื่องจากประเภทคดีความผิดที่กฎหมายกำหนดให้มีสหวิชาชีพเข้าร่วมสอบปากคำมีจำนวนมากถึง 9 ประเภทคดี และยักรวมถึงคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก ซึ่งผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีร้องขอ จะทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประกอบกับบุคลากรด้านนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ตามข้อมูลของกรมสุขภาพจิตมีไม่เพียงพอ ไม่สอดคล้องกับสัดส่วนประชากร ซึ่งนักสังคมสงเคราะห์ต้องขึ้นทะเบียนกับกระทรวงยุติธรรม จึงจะมีคุณสมบัติเข้าร่วมสอบปากคำพยานเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้

ในส่วนของคดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุกซึ่งมิได้กำหนดระยะเวลาจำคุกไว้ ควรจะเพิ่มมาตรา 133 จัดว่า ดังนี้ คดีความผิดอื่นที่มีอัตราโทษจำคุก หากผู้เสียหาย หรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีร้องขอให้มือนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการเข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำร่วมกับพนักงานสอบสวนต้องมีอัตราโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

2. ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการสอบปากคำพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

ควรจะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดตั้งหน่วยงานพิเศษด้านการสอบสวนคดีอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานเด็ก โดยพนักงานสอบสวนจะต้องผ่านการอบรม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจต่อสถานะต่าง ๆ ของเด็ก ซึ่งยังไม่มีวุฒิภาวะเหมือนผู้ใหญ่ พร้อมเพิ่มจำนวนพนักงานสอบสวนด้านนี้ให้มากเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อีกทั้งควรจะให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยพนักงานสอบสวนในการประสานงานกับทีมสหวิชาชีพ บุคคลที่เด็กร้องขอ และมีประจำอยู่ในสถานีดำรวจทั่วประเทศ

3. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดตัวบุคคลที่เด็กไว้วางใจให้เข้าร่วมในการสอบปากคำ

ควร会增加ข้อความในบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ เกี่ยวกับบุคคลที่เด็กร้องขอโดยลำดับความสำคัญจากบิดา มารดา ผู้มีอำนาจปกครองหรือที่ปรึกษากฎหมาย เพื่อจะได้กำหนดให้ชัดเจน อาจยกเว้นกรณีบุคคลดังกล่าวเสียชีวิต หรือไม่อาจตามตัวมาได้ ก็ให้เป็นดุลพินิจของเด็ก ร่วมกับทีมสหวิชาชีพพิจารณาบุคคลที่เด็กไว้วางใจต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1566 มาใช้บังคับ โดยอนุโลมในฐานะผู้มีอำนาจปกครอง

4. ปัญหาเกี่ยวกับการรับฟังคำให้การพยานเด็ก

ควรจะระบุว่า เหตุจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรอนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการที่ไม่อาจมาเข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำโดยพร้อมเพรียงกันได้ โดยระบุว่าเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ คดีจะหมดอายุความ ผู้เสียหาย หรือพยานเจ็บป่วยกะทันหัน กรณีมีพยานหลายคน หรือฝ่ายทีมสหวิชาชีพมีอุบัติเหตุขณะเดินทางมาที่ห้องสอบปากคำหรือเจ็บป่วยกะทันหัน เป็นต้น การรับฟังคำให้การพยานเด็กก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายลักษณะพยานในคดีอาญา คือ เป็นพยานที่ให้การโดยมิได้เกิดจากการจูงใจ มีค้ำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบด้วยประการอื่น เช่น การรับจ้างมาเป็นพยาน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

คณพล จันทน์หอม. ครั้งที่ 6. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคความผิดเล่ม 3. กรุงเทพมหานคร, 2564.

ปัญญา สุทธิปติ. กฎหมายลักษณะพยาน. ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.

อรอุมา วชิรประดิษฐพร. สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนกับมาตรฐานเชิงรุก. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม, 2555.